

Čtvrtý pastýřský list arcibiskupa olomoucko-brněnského a metropolitního správce pravoslavné církve v českých zemích a na Slovensku Simeona k novému roku a k chystanému sněmu.

Vážené sestry a bratři, důstojní otcové,

Vstoupili jsme do nového roku 2014. Přeji vám v něm hojně Božího požehnání. Je to jeden z těch šťastných roků, kdy všichni křesťané oslaví Kristovo vzkříšení v tentýž den. Letos to bude dvacátý duben. Letos však vzpomeneme také sté výročí vypuknutí první světové války. Pomodlíme se, aby taková hrozná krveprolití se neopakovala, aby různice mezi lidmi ustaly a život lidí opanovala láska.

Mnozí z vás jsou na rozpacích z toho, že se nazývám stále metropolitním správcem, když jím údajně byl zvolen vladyka Rostislav, který svolává na 11. ledna mimořádný sněm, aby na něm byl zvolen metropolitou. Mám vladyku Rostislava velmi rád pro jeho zbožnost, ale jeho volba na metropolitního správce nebyla zcela podle pravidel. Každé jednání má svůj řád, předseda uděluje slovo, dává hlasovat, ale na to vše se 9. prosince v Praze nedbalo, tři mladí biskupové si bez ohledu na předsedu urychleně odhlasovali, co se jim zlíbilo, aniž jim bylo uděleno slovo a většinu závěrů učinila, když už bylo zasedání rozpuštěno. Dokonce vladyka Rostislav odhlasoval sám sebe a vladyka Jáchym hlasoval, aniž byl členem synodu, neboť ústava praví, že „posvátný synod tvoří biskupové vykonávající službu v církvi“ (čl.3. odst.1) a vladyka Jáchym byl v té době už odvolán. Považuji proto zatím za správné být zdrženlivý k jejich výnosům.

Ovšem, zvláště alarmující je neústavnost chystané volby metropolitů. Podle naší církevní ústavy sněm volí mezi arcibiskupem pražským a prešovským. Kterému z nich odevzdá dvě třetiny hlasů, případně jeho jméno vylosuje, ten se stává metropolitou. To se vždy respektovalo. Jeden z vladyků se vyjádřil, že se pražský a prešovský arcibiskup mají na metropolitním trůnu střídát, ale o něčem podobném není v ústavě zmínka. Metropolitou přece volí sněm, který reprezentuje celou církev a shledá-li ten arcibiskupa prešovského vhodnějším než je současný pražský, může zvolit arcibiskupa prešovského byť po páté za sebou. V roce 2000 se také protáhla volba pražského arcibiskupa, ale tehdejší prešovský arcibiskup a metropolitní správce Nikolaj odmítl se dávat volit, pokud nebude zvolen arcibiskup pražský, neboť takové jednání by bylo vůči české části církve nebratrské.

Je zde však ještě vážnější důvod k tomu, aby metropolita nebyl volen, pokud není zvolen a intronizován pražský arcibiskup. Do té doby totiž pražskou eparchii spravuje dočasný správce eparchie, který není biskupem, ale jen knězem. V prováděcích předpisech k čl. 7. odst.1. Ústavy se praví, že „za dočasného správce eparchie na návrh eparchiální rady jmenuje posvátný synod biskupa nebo zkušeného duchovního z příslušné eparchie s pravomocí eparchiálního biskupa, kromě práv, která podle kanonických pravidel pravoslavné církve patří výlučně biskupovi“. Proto také, spravuje-li eparchii dočasně kněz, je tato eparchie svěčena současně na dobu své siroby sousednímu biskupovi, který koná, co kněz nemůže a skrze kterého tato eparchie vlastně setrvává v církvi, neboť jsme církev episkopální a kde není biskup, není ani církev ve své plnosti. Po abdikaci vladyky Kryštofa jsem byl v české části pravoslavné církve jediným eparchiálním biskupem a přirozeně jsem se ujal v pražské eparchii povinností, které přesahovaly pravomoc kněze: svěcení, péče o monastýry a mnišstvo, potvrzování soudních rozhodnutí. Bohužel, současný správce pražské eparchie, archimandrita Marek, se rozhodl spoluúčast biskupa na správě eparchie zrušit, o případné